

Tarih Öğretmen Adaylarının Yaratıcı Dramaya Yönelik Tutumları

The Attitudes of Pre-service History Teachers Towards Creative Drama

Gülin KARABAĞ

Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi, Tarih Eğitimi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye.
gkarabag@gazi.edu.tr

ÖZ

Bu çalışmada, tarih öğretmen adaylarının yaratıcı drama yöntemine yönelik tutumlarının belirlenmesi amaçlanmıştır. Çalışma grubunu Gazi Üniversitesi Tarih Öğretmenliği 3. sınıfta okuyan 8'i kız ve 12'si erkek olmak üzere toplam 20 öğretmen adayı oluşturmaktadır. Katılımcılar, 14 hafta boyunca seçmeli ders olan "Yaratıcı Drama Öğretimi" dersini almışlardır. Uygulamalar sırasında, tarih öğretmen adayları yaratıcı drama yöntemi sürecinin ve tekniklerinin nasıl olduğunu deneyimlemişlerdir. Öğretmen adaylarının yaratıcı drama yöntemine yönelik tutumlarını belirlemek amacıyla, Okvuran tarafından geliştirilen Yaratıcı Drama Tutum Ölçeği (YDTÖ) ön test ve son test şeklinde verilmiştir. Çalışmalardan elde edilen nicel verilerin analizi için istatistiksel paket program SPSS15 (Statistical Package for Social Sciences) kullanılmıştır. Araştırma sonuçları, YDTÖ ön test son test puan farklarının istatistiksel olarak anlamlı olduğunu göstermiştir. Öğretmen adaylarının tutumlarındaki bu pozitif değişim, öğretmenlerin bu olumlu tutumlarını sürdürerek derslerinde bu yöneme yer vereceklerine işaret etmektedir. Bu da tarih öğretimi açısından olumlu bir gelişme olarak değerlendirilmektedir. YDTÖ ön test sonuçlarına göre cinsiyet değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı, ancak son test sonuçlarına göre erkekler lehine anlamlı bir fark olduğu görülmektedir. Gelecek çalışmalara ışık tutması bakımından bu çalışmanın sonuçları ile ilgili bazı öneriler de sunulmuştur.

Anahtar Sözcükler: Yaratıcı drama, Tutum, Öğretmen adayları, Tarih öğretmenleri

ABSTRACT

In this study, it was aimed to determine the attitudes of pre-service history teachers towards creative drama. The sample of the study consist of 20 pre-service history teachers (female and male) who were at the third year of their undergraduate degree of History Teaching in Faculty of Education at Gazi University, Ankara. In this study, the sample group took the elective "Creative Drama in History Teaching" course during 14 weeks in the 2013-2014 teaching session. During this time, the pre-service history teachers experienced the basic concepts of creative drama, the

process of creative drama and the techniques of it in general. The creative drama attitude scale (CDAS) by Okvuran was applied as a pre-test and post-test to pre-service history teachers to determine their attitudes towards creative drama. SPSS15 (Statistical Package for Social Sciences) program was used to analyze the quantitative data. The results showed that the difference between pre-test scores and post-test scores of creative drama attitude scale was statistically significant. This positive change in the attitude of pre-service teachers indicates that the pre-service teachers will give place to this method by continuing this positive attitude in their lessons in the future. This is also considered as a positive development in terms of history teaching. According to the results of the YDTÖ pretest, there are no statistically significant differences for the gender variable, but the results of posttest are shown that there are statistically significant differences in favor of men. Some suggestions are also presented regarding the results of this study in order to shed light on the future research.

Keywords: Creative drama, Attitude, Pre-service teachers, History teachers

GİRİŞ

Pek çok tarih sınıfında, öğrencilerden bir yığın bilgiyi özümsemeleri ve ansiklopedik bilgileri ezberlemeleri istenir (Downey ve Levstik, 1991; Safran, 1993). Bu nedenle de öğrenciler için tarih dersi, kendi yaşantılarıyla ilgisiz ve sıkıcı bir ders haline gelmektedir (Safran, a.g.m.). Oysa tarih kuru kemik yığını olmaktan çıkarılarak, bazı aktif yöntemler ile ete kemiğe büründürülebilir. Bunlardan bir de yaratıcı drama yöntemidir. Yaratıcı drama, doğaçlama, rol oynama vb. tiyatro ya da drama tekniklerinden yararlanılarak, bir grup çalışması içinde, bireylerin bir yaşantıyı, bir olayı, bir fikri, kimi zaman bir soyut kavramı ya da bir davranışı, eski bilişsel örüntülerin yeniden düzenlenmesi yoluyla ve gözlem, deneyim, duygu ve yaşantıların gözden geçirildiği “oyunsu” süreçlerde anlamlandırılması, canlandırılmasıdır (San, 2002b:81). Öğrencilerin öğrenme sürecine aktif katılımı için duygularını, imgeleme yetilerini, düşüncelerini ve hatta düşlerini de devreye sokabilmeleri gerekir. Yaratıcı drama tüm bunların öğrenme süreçlerine katılmasını olanaklı kılmaktadır (San, 2002a:59).

Bir kişinin herhangi bir duruma, olaya, nesneye yönelik tutum kazanabilmesi için o konuda deneyimlere sahip olması gerekir (Temizkan, 2008). Dolayısıyla, öğretmenlerin yaratıcı drama yöntemine karşı olumlu bir tutum sergileyebilmesi için kendi öğrenme

süreçlerinde bununla ilgili bir deneyime sahip olması gerekir. Bu nedenle eğitim fakültelerinin bu yöntemleri hem öğreten, hem de derslerde uygulayan kurumlar olmaları gerekir. Çünkü öğretmenler kendi gördükleri öğretim modelleri doğrultusunda öğretme eğilimine sahiptirler. Örneğin Gürol'un (Aktaran Çetingöz, 2012) yapmış olduğu araştırmada, öğretmenlerin lisans öğrenimleri süresince gördükleri öğretim yöntem ve tekniklerini meslekte kullanma oranı "çok kullanıyorum" olarak çıkmıştır. Bu sonuç, okullarda verilen pedagojik formasyon eğitiminin öğretmenlik mesleği açısından oldukça önemli olduğunu ortaya koymaktadır. Öğretmen adaylarının deneyimlemedikleri yöntemleri öğrencilerine uygulamaları da beklenemez. Bu noktadan hareketle, Gazi Üniversitesi Tarih Öğretmenliği Anabilim Dalı programına seçmeli drama öğretimi dersi konulmuştur.

Geçmişin olayları zengin bir insan deseni ile örülmesine rağmen, tarih dersi programında yaratıcı drama göz ardı edilmektedir. Oysa yaratıcı drama, insanı merkeze alan ve böylece insan durumunu çok iyi ortaya koyan bir yöntemdir. Bu nedenle tarih derslerinde mutlaka yaratıcı dramadan bir yöntem olarak yararlanılmalıdır. Ancak Booth yaptığı araştırmada, ezberlenmesi gereken bilgiler yüzünden, tarih dersinde drama ve rol-oylama alıştırmalarının sınırlandığını belirtmektedir (Aktaran Duckworth, 1972). Culpin (1984) de yaptığı bir proje sırasında, dramanın lise tarih öğretmenlerinden çok, ilkökul öğretmenleri tarafından kullanıldığını tespit etmiştir. Tarihsel drama alıştırmaları yaptırmak için hem tarih, hem de drama bilgisi gerekmektedir. Ancak pek çok lise öğretmeni yaratıcı drama konusunda yeterli donanıma sahip değildir.

Thompson (1983:23) tarih-yaratıcı drama ilişkisini şu örnekle çok çarpıcı bir biçimde dile getirmektedir:

"Tarih insanla, yalnızca ünlü, güçlü ve büyük insanlarla değil, genel olarak insanla ilgilenen bir bilim dalı olduğuna göre, geçmiş elbisesinin kumaşını sıradan insanlar oluşturmaktadırlar. Bu güzel kumaşın üstüne parlak renklerle örülmüş desenler de krallar, kraliçeler, padişahlar, sultanlar, kahramanlar, kâşifler, mucitler, sanatçılar gibi kendi döneminin önde gelen ve sıra dışı karakterleri diyebileceğimiz ana karakterlerdir.

İşlenen dönemi anlayabilmek için öğrencilerin bu kumaşın hangi niteliklere sahip olduğunu anlamaları gerekmektedir. Örneğin, bir reaya ailesi, bir tımarlı sipahi, bir devşirme, haremnden bir kalfa, bir akıncı, bir seyyah ne düşünür, ne yer, ne içer, nerede yaşar, kısacası nasıl bir yaşam sürer? İşlenen konuyla ilişkin ne kadar sıradan insan bilgisi edinebilirsek, ana karakterleri özenle öreceğimiz kumaşın dokusunu da o kadar sağlamlaştırmış ve güzelleştirmiş oluruz. Böyle bir kumaş üzerinde desenler de iğreti durmaz”.

Bantock (1967:19) ise, “kahramanların ortadan kalkması, gençlerin taklit etmesi için başka modellerin öne çıkmasına yol açtı. Oysa tarihin amacı yaşayan geleneklerin geçmişlerini öğretmektir” diyerek, tarih derslerinde drama kullanımının bir başka yönüne dikkat çekmektedir. Bu ifadesiyle, eğer tarihten doğru örnekler verilir ve bunlar yaşantısal olarak içselleştirilirse, gençlerin olumlu ve daha doğru kimlikler oluşturabileceğinin altını çizen Bantock, “başka modeller” ifadesiyle ana-babaların sürekli çocuklarının örnek aldığından şikayet ettiği kimi popüler kimliklerden söz etmektedir. Bu açıdan tarih dersinde yapılacak yaratıcı drama alıştırmaları, yeni nesillere tarihi kahramanlarla tanışma ve onları örnek alma şansı verecektir.

Yaratıcı dramanın tarih konulu tiyatro uygulamalarından farkı drama çalışmalarında konu içeriğiyle bağlantılı olmak üzere öğrencilerin kendilerini özgür bir şekilde ifade edebilmeleridir. Öğrencilere rolleri nasıl oynayacaklarının, ne yapacaklarının, ne konuşacaklarının kesin sınırlarla belirlenmesi pedagojik olmadığı gibi, yaratıcı dramanın özüne de ters düşmektedir. Ancak olayın canlandırmalar sırasında tarihsel gerçeklikler, tarihsel mekan ve zamanın sürekli akılda tutulması gerekir. Bunu sağlamak için öğretmen tarihsel kanıtlardan yararlanmalıdır. Kullanılan tarihsel kanıtlar gerçeğe ne kadar yakınsa, öğrenciler o kadar rollerine bürünebilmektedirler (May ve Williams, 1987). Duveen ve Solomon (1994) rol oynama ile ilgili yaptıkları deneysel çalışma sonucunda, öğrencileri aktif hale getirmek için en iyi yollardan birinin rol-oynama olduğu kanaatine varmışlardır. Çünkü konuyla ilgili temel kavramlar rol oynama sırasında öğrencilerin donanımlarının bir parçası olmuş ve tartışmalarda bu kazanımlarını en iyi şekilde kullanmışlardır. Ayrıca öğrenciler bilgilerini

kullanabilecekleri uygun bir platform bulmanın sevincini yaşamışlardır. Olaydan birkaç ay sonra yapılan görüşmelerde de öğrencilerin öğrendikleri bilgileri hala unutmadıkları ve olayı ezberlemekten çok özünü anladıkları belirlenmiştir. Köleliğin rol-oynama yöntemiyle öğretimi üzerine çalışmış olan Bigelow (Aktaran Dulberg, 1998:220) ise, öğrencilerle bu tarz çalışmalar yaparken dikkat edilmesi gerektiğinin altını çizerek, şunları belirtmektedir:

“Rol-oynama, taklitler ve doğaçlamalar öğrencinin tarihin içine dalmasını ve onun içeri keşfetmesini sağlar... Elbette bu çalışmalarda ya da örneğin bir karikatür incelemesinde bile tehlikeli sulara sürüklenme ihtimali vardır. O karikatür öğrencilerin konudan uzaklaşmasına veya konuyu hafife almalarına yol açabilir. Ancak kimi konular için bu tarz uygulamalar yapmamak ve çocukları bu konulardan uzak tutarak, öğretmemeyi tercih etmemek de yanlış. Öğrencilerin bu uygulamalar yoluyla o insanların ne yaşadıklarını anlaması için elimizden geleni yapmalı ve örneğin şakalar da içeren oyunlarla, konuşulmayan/konuşmayan sesini duyabilmeliyiz”.

Tarih dersinin yaratıcı drama ile öğretilmesinin faydaları Tonga (2014:40) tarafından şu şekilde ifade edilmiştir:

- Öğrenciler geçmişteki olay, insan ve değerlerden haberdar edilerek kimlik ve kişilik gelişimlerine katkı sağlamaktadır,
- Tarihin yapısının anlaşılmasına yardım etmektedir,
- Yaparak ve yaşayarak öğrenmeyi sağlamaktadır,
- Tarihsel kavram, karakter, olay ve dönemler kolay öğrenilmektedir,
- Sosyal ve psikolojik duyarlılık yaratmaktadır,
- Gerçek ile görüş arasındaki farkın ayırt edilmesine katkıda bulunmaktadır,
- Tarihsel veri ve kanıtların kullanılmasını sağlamaktadır.

Literatürde tarih öğretiminde drama kullanılmasına ilişkin çalışmalar incelendiğinde bunların ağırlıklı olarak sosyal bilgiler dersi kapsamındaki tarih konuları ile ilgili olduğu görülmektedir (Güven, 2005; Doğan, 2006; Erdil, 2007; Altıkulaç, 2008; Kartal, 2009; Altıkulaç ve Akhan, 2010; Turan, Kuşuoğlu ve Albayrak, 2012). Tarih

dersiyle ilgili olarak doğrudan yaratıcı drama ile ilgili bir çalışma olmamakla birlikte Berk'in (2012a ve 2012b) tarihsel canlandırma ile ilgili çalışmaları bu kapsamda önemli çalışmalar olarak kabul edilebilir.

Alanyazın incelendiğinde yaratıcı drama uygulamalarının tutumlar üzerine etkisini inceleyen pek çok çalışmanın da yapılmış olduğu görülmektedir (Ünal, 2004; Bertiz, Bahar ve Yeğen, 2010; Erdil, 2007; Kırmızı, 2008; Hamurcu, 2009; Altıkulaç ve Akhan, 2010; Başçı ve Gündoğdu, 2011; Altıntaş ve Kaya, 2012; Ceylan ve Ömeroğlu, 2011; Oğuz ve Altun, 2011 ve 2013; Kocaman, Dolmacı ve Bur, 2013; Çelikkaya, 2014).

Çalışmanın Amacı ve Önemi

Bu çalışmanın amacı, Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Tarih Öğretmenliği Anabilim Dalı'nda seçmeli drama dersini alan 3. Sınıf tarih öğretmen adaylarının yaratıcı dramaya yönelik tutumlarının drama dersini almaya bağlı olarak farklılaşp farklılaşmadığını incelemektir. Bu genel amaç çerçevesinde aşağıdaki alt problemlere cevap aranmıştır:

1. Alt problem: Öğretmen adaylarına drama eğitimi verilmeden önce yaratıcı drama tutum ölçeğinin alt boyutlarına ilişkin tutumları ile drama eğitimi verildikten sonra yaratıcı drama tutum ölçeğinin alt boyutlarına ilişkin tutumları arasında farklılık var mıdır?
2. Alt problem: Öğretmen adaylarının cinsiyetlerine göre drama eğitimi verilmeden önce yaratıcı drama tutum ölçeğinin alt boyutları arasında farklılık var mıdır?
3. Alt problem: Öğretmen adaylarının cinsiyetlerine göre drama eğitimi verildikten sonra yaratıcı drama tutum ölçeğinin alt boyutları arasında farklılık var mıdır?

Çalışma konusu, farklı disiplin ve düzeylerdeki öğretmen ve öğrencilerin yaratıcı dramaya yönelik tutumlarıyla ilgili çalışmalar olmasına rağmen tarih alanında böyle bir çalışma olmaması açısından bir ilktir.

Sınırlılıklar

Bu araştırma, seçmeli drama öğretimi dersini alan Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi tarih öğretmen adayları ile sınırlıdır. Bir başka sınırlılık katılımcı sayısı ile ilişkilidir. Bu çalışma 20 öğretmen adayı ile sınırlıdır. Daha kesin istatistiki hesaplar yapabilmek için katılımcı sayısı en az 30 olmalıdır. Ancak, bazı seçmeli derslerde öğrenci sayısı 20'yi geçmemektedir. Bu nedenle bu araştırmadan elde edilen sonuçlar sadece bir ön çalışma olarak kabul edilebilir.

YÖNTEM

Araştırmanın Modeli

Araştırmada, deneme öncesi modellerden tek grup ön test-son test araştırma deseni kullanılmıştır (Karasar, 2000:96). Deneklerin bağımlı değişkenine ilişkin ölçümleri uygulama öncesinde ön test, sonrasında son test olarak aynı denekler ve aynı ölçme araçları kullanılarak elde edilir (Büyüköztürk ve diğerleri, 2011:198). Son test ölçümlerinin ön test ölçümlerinden büyük olması bağımsız değişkenin etkisi olarak kabul edilir ve bu amaçla bağımsız değişkenin ne derece etkili olduğuna karar verebilmek için bu iki ölçümün sonuçları birlikte kullanılır.

Araştırmanın bağımsız değişkeni kullanılan drama yöntemi iken, bağımlı değişkeni Yaratıcı Drama Tutum Ölçeği (YDTÖ) test puanlarıdır.

Çalışma Grubu

Bu araştırma, 2013-2014 akademik yılı güz döneminde, Tarih Öğretmenliği Ana Bilim Dalı 3. Sınıfında seçmeli drama dersini alan 8'si kız, 12'si erkek olmak üzere 20 öğretmen adayı ile yürütülmüştür.

Veri Toplama Süreci

Bu araştırma, her hafta 2 saat olmak üzere 14 hafta boyunca ısınma, canlandırma ve değerlendirme faaliyetlerini içeren yaratıcı drama ders planları kullanılarak yapılmıştır. Çalışmanın başında ve sonunda öğrencilere YDTÖ verilmiştir. Yaratıcı drama

etkinliklerinin grubun yapısı ve katılımcıların özellikleri dikkate alınarak düzenlenmesi gerekir. Adıgüzel (2010), bu düzenlemenin şu aşamalar dikkate alınarak yapılması gerektiğini belirtmektedir; “hazırlık, canlandırma ve değerlendirme”. Bu aşamalar çerçevesinde her bir derste doğaçlamalar, rol oyunları, grup paylaşımı ve grup tartışmalarına yer verilmiştir.

Veri Toplama Aracı

Uygulama boyunca, uygulamadan kaynaklı olarak tarih öğretmen adaylarında ortaya çıkan değişimleri incelemek ve anlamlandırmak amacıyla yaratıcı drama uygulamalarına katılan 20 tarih öğretmeni adayına, bireylerin yaratıcı dramaya yönelik tutumlarını ölçmek üzere Okvuran (2000) tarafından hazırlanmış 5’li likert tipinde 45 maddeden oluşan Yaratıcı Drama Tutum Ölçeği ön test-son test olarak uygulanmıştır. Likert tipi olarak düzenlenen ölçekte cevaplar beş seçenekli (Kesinlikle Katılıyorum, Katılıyorum, Kararsızım, Katılmıyorum, Kesinlikle Katılmıyorum) olarak düzenlenmiştir. 45 maddeden oluşan ölçekte 15 madde yaratıcı drama ile ilgili olumsuz ifadeler içermektedir (5, 10, 13, 15, 18, 22, 24, 25, 26, 29, 31, 32, 35, 38, 40). Yapılan bu çalışmada ölçeğin güvenilirlik katsayısı Cronbach Alpha katsayısı Dramaya Yönelik Genel Tutum olan birinci faktör için 0,88; Bireylerin Kendilerine Yönelik Tutum olan ikinci faktör için 0,85 ve Dramaya Yönelik Eleştirel Tutum olan üçüncü faktör için 0,78 olarak bulunmuştur.

Verilerin Analizi

Tablo-1’de yer alan puanlar göz ününde bulundurularak yaratıcı drama tutum ölçeği ile toplanan veriler SPSS15 programına girilerek elde edilen bulgular yorumlanmıştır. Alt problemler kapsamında öğretmen adaylarına uygulanan yaratıcı drama ölçeğinin alt boyutlarına ilişkin uygulama öncesi tutumları ile uygulama sonrası tutumları arasındaki farklılığa Paired-Sample (Eşleştirilmiş Örneklem) t-testi analizi ile bakılmıştır. Öğretmen adaylarının cinsiyetlerine göre drama etkinliğinden önce yaratıcı drama ölçeğinin alt boyutlarına ait tutum puanları arasındaki farklılığa ve drama etkinliğinden sonra yaratıcı drama ölçeğine alt boyutlarına ait tutum puanları arasındaki farklılığa

Mann-Whitney U Testi analizi ile bakılmıştır. Öğretmen adaylarının cinsiyetlerine göre yaratıcı drama ölçeğinin geneline ilişkin uygulama öncesi ve uygulama sonrası tutum puanları arasındaki farklılığa Mann-Whitney U Testi analizi ile bakılmıştır.

Tablo 1. Elde Edilen Bulguların Yorumlanmasında Dikkat Edilen PuanAralığı

Dereceleme	Puan Aralığı	Yorum
Tamamen Katılıyorum	4.20-5.00	Yüksek Tutum
Katılıyorum	3.40-4.19	
Orta Derecede Katılıyorum	2.60-3.39	
Katılmıyorum	1.80-2.59	Düşük Tutum
Hiç Katılmıyorum	1.00-1.79	

BULGULAR

Birinci Alt Problemlle İlgili Bulgular

Öğretmen adaylarına drama eğitimi verilmeden önce yaratıcı drama tutum ölçeğinin alt boyutlarına ilişkin tutumları ile drama eğitimi verildikten sonra yaratıcı drama tutum ölçeğinin alt boyutlarına ilişkin tutumları arasında farklılık var mıdır?

Tablo-2'ye bakıldığında öğretmen adaylarının drama eğitimi verilmeden önce uygulanan yaratıcı drama tutum ölçeğinin alt boyutlarına ait tutum puanları ile drama eğitimi verildikten sonra yaratıcı drama tutum ölçeğinin alt boyutlarına ait tutum puanları arasındaki farklılıklar incelendiğinde; “Dramaya Yönelik Genel Tutum” boyutunda uygulama öncesi tutum puanları ($\bar{X} = 2,54$, katılmıyorum) ile uygulama sonrası tutum puanları ($\bar{X} = 3,04$, orta derecede katılıyorum) arasında $t(19) = 3,00$, $p = ,007 < ,05$ 'e göre anlamlı bir farklılık olduğu görülmektedir. “Bireylerin Kendilerine Yönelik Tutum” boyutunda uygulama öncesi tutum puanları ($\bar{X} = 2,92$, orta derecede katılıyorum) ile uygulama sonrası tutum puanları ($\bar{X} = 3,21$, orta derecede katılıyorum) arasında $t(19) = 2,31$, $p = ,032 < ,05$ 'e göre anlamlı bir farklılık olduğu görülmektedir. “Dramaya Yönelik Eleştirel Tutum” boyutunda uygulama öncesi tutum puanları (\bar{X}

=2,42, katılmıyorum) ile uygulama sonrası tutum puanları (\bar{X} =2,89, orta derecede katılıyorum) arasında $t(19)=2,80$, $p=,011<,05$ 'e göre anlamlı bir farklılık olduğu görülmektedir. Bu anlamlı farklılığın öğretmen adaylarının uygulama öncesi algı düzeylerinin uygulama sonrası algı düzeylerinden daha düşük olmasından kaynaklandığı söylenebilir.

Tablo 2. Öğretmen Adaylarının Drama Eğitimine İlişkin Yaratıcı Drama Tutum Ölçeğinin Alt Boyutlarına Ait Ön Uygulama Tutum Puanları ve Son Uygulama Tutum Puanları Arasındaki Farklılığa Göre Paired-Sample t-Testi Sonuçları

	\bar{X}	N	S	t	sd	p
Dramaya Yönelik Genel Tutum Ön-	2,54	20	,52	3,00	19	,007
Dramaya Yönelik Genel Tutum Son	3,04	20	,57			
Bireylerin Kendilerine Yönelik Tutum Ön-	2,92	20	,32	2,31	19	,032
Bireylerin Kendilerine Yönelik Tutum Son	3,21	20	,51			
Dramaya Yönelik Eleştirel Tutum Ön-Dramaya	2,42	20	,50	2,80	19	,011
Yönelik Eleştirel Tutum Son	2,89	20	,67			

Bu bulgular ışığında, drama etkinliği sonrasında öğretmen adaylarının yaratıcı dramaya yönelik tutumlarında anlamlı bir değişiklik olduğu söylenebilir. 14 haftalık drama dersi öğretmen adaylarının tutumlarını olumlu yönde etkilemiştir. Son testteki ortalama puanlara ait artış olumlu yöndeki değişimi göstermektedir.

İkinci Alt Problemle İlgili Bulgular

Öğretmen adaylarının cinsiyetlerine göre drama eğitimi verilmeden önce yaratıcı drama tutum ölçeğinin alt boyutları arasında farklılık var mıdır?

Tablo-3'e bakıldığında öğretmen adaylarının cinsiyetlerine göre drama eğitimi verilmeden önce uygulanan yaratıcı drama tutum ölçeğinin alt boyutlarına ait tutum puanları arasında farklılıklar incelendiğinde; "Dramaya Yönelik Genel Tutum" boyutunda kız öğretmen adaylarının uygulama öncesi tutum puanları (\bar{X} =2,54, katılmıyorum) ile erkek öğretmen adaylarının uygulama öncesi tutum puanları (\bar{X}

=2,67, orta derecede katılıyorum) ve bu ortalamalara bağlı sıra ortalamaları arasında $U=34,50$, $p=,305>,05$ 'e göre anlamlı bir farklılık olmadığı görülmektedir.

“Bireylerin Kendilerine Yönelik Tutum” boyutunda kız öğretmen adaylarının uygulama öncesi tutum puanları ($\bar{X}=2,38$, katılmıyorum) ile erkek öğretmen adaylarının uygulama öncesi tutum puanları ($\bar{X}=2,65$, orta derecede katılıyorum) bu ortalamalara bağlı sıra ortalamaları arasında $U=41,50$, $p=,624>,05$ 'e anlamlı bir farklılık olmadığı görülmektedir.

“Dramaya Yönelik Eleştirel Tutum” boyutunda kız öğretmen adaylarının uygulama öncesi tutum puanları ($\bar{X}=2,98$, orta derecede katılıyorum) ile erkek öğretmen adaylarının uygulama öncesi tutum puanları ($\bar{X}=2,88$, orta derecede katılıyorum) bu ortalamalara bağlı sıra ortalamaları arasında $U=45,50$, $p=,851>,05$ 'e anlamlı bir farklılık olmadığı görülmektedir.

Tablo 3. Öğretmen Adaylarının Cinsiyetlerine Göre Yaratıcı Drama Tutum Ölçeğinin Alt Boyutlarına Ait Ön Uygulamanın Tutum Puanlarına Göre Sıra Ortalamaları Arasındaki Farklılığa İlişkin Mann-Whitney U Testi Sonuçları

Ön Uygulama	Cinsiyet	N	\bar{X}	S	Sıra		
					Ortalaması	H	p
Dramaya Yönelik Genel Tutum	Kız	8	2,54	0,17	8,81	34,50	,305
	Erkek	12	2,67	0,49	11,63		
Bireylerin Kendilerine Yönelik Tutum	Kız	8	2,38	0,24	11,31	41,50	,624
	Erkek	12	2,65	0,63	9,96		
Dramaya Yönelik Eleştirel Tutum	Kız	8	2,98	0,18	10,19	45,50	,851
	Erkek	12	2,88	0,40	10,71		

Bu verilere göre tarih öğretmen adaylarının dramaya yönelik tutumlarında uygulama öncesinde cinsiyetlerine göre anlamlı bir fark olmadığı söylenebilir.

Üçüncü Alt Problemlerle İlgili Bulgular

Öğretmen adaylarının cinsiyetlerine göre drama eğitimi verildikten sonra tutumlarında anlamlı bir farklılık var mıdır?

Tablo-4'e bakıldığında öğretmen adaylarının cinsiyetlerine göre drama eğitimi verildikten sonra uygulanan yaratıcı drama tutum ölçeğinin alt boyutlarına ait tutum puanları arasında farklılıklar incelendiğinde; "Dramaya Yönelik Genel Tutum" boyutunda kız öğretmen adaylarının uygulama sonrası tutum puanları ($\bar{X} = 2,58$, katılmıyorum) ile erkek öğretmen adaylarının uygulama sonrası tutum puanları ($\bar{X} = 3,35$, orta derecede katılıyorum) ve kız öğretmen adaylarının ortalama bağlı sıra ortalamaları (5,63) ile erkek öğretmen adaylarının ortalama bağlı sıra ortalamaları (13,75) arasında $U=9,00$, $p=,002 < ,05$ 'e anlamlı bir farklılık olduğu görülmektedir. Bu anlamlı farklılık erkek öğretmen adaylarının dramaya yönelik genel tutum düzeylerine ilişkin ortalamalarına bağlı sıra ortalamalarının kız öğretmen adaylarınınkinden daha yüksek olmasından kaynaklanmaktadır.

"Bireylerin Kendilerine Yönelik Tutum" boyutunda kız öğretmen adaylarının uygulama sonrası tutum puanları ($\bar{X} = 3,05$, orta derecede katılıyorum) ile erkek öğretmen adaylarının uygulama sonrası tutum puanları ($\bar{X} = 3,32$, orta derecede katılıyorum) ve ortalama bağlı sıra ortalamaları arasında $U=41,50$, $p=,624 > ,05$ 'e anlamlı bir farklılık olmadığı görülmektedir.

"Dramaya Yönelik Eleştirel Tutum" boyutunda kız öğretmen adaylarının uygulama sonrası tutum puanları ($\bar{X} = 2,41$, katılmıyorum) ile erkek öğretmen adaylarının uygulama sonrası tutum puanları ($\bar{X} = 3,22$, orta derecede katılıyorum) ve kız öğretmen adaylarının dramaya yönelik eleştirel tutum düzeylerine ilişkin ortalama bağlı sıra ortalamaları (5,75) ile erkek öğretmen adaylarının dramaya yönelik eleştirel tutum düzeylerine ilişkin ortalamalarına bağlı sıra ortalamaları (13,67) arasında $U=10,00$, $p=,002 < ,05$ 'e anlamlı bir farklılık olduğu görülmektedir. Bu anlamlı farklılık erkek öğretmen adaylarının dramaya yönelik eleştirel tutum düzeylerine ilişkin ortalamalarına

bağlı sıra ortalamalarının, kız öğretmen adaylarının tutum düzeylerine ilişkin ortalamalarına bağlı sıra ortalamalarından daha büyük olmasından kaynaklanmaktadır.

Tablo 4. Öğretmen Adaylarının Cinsiyetlerine Göre Yaratıcı Drama Tutum Ölçeğinin Alt Boyutlarına Ait Son Uygulamanın Tutum Puanlarına Göre Sıra Ortalamaları Arasındaki Farklılığa İlişkin Mann-Whitney U Testi Sonuçları

Son Uygulama	Cinsiyet	N	\bar{X}	S	Sıra		
					Ortalaması	H	p
Dramaya Yönelik Genel Tutum	Kız	8	2,58	0,49	5,63	9,00	,002
	Erkek	12	3,35	0,38	13,75		
Bireylerin Kendilerine Yönelik Tutum	Kız	8	3,05	0,42	9,69	41,50	,624
	Erkek	12	3,32	0,56	11,04		
Dramaya Yönelik Eleştirel Tutum	Kız	8	2,41	0,60	5,75	10,00	,002
	Erkek	12	3,22	0,51	13,67		

TARTIŞMA VE SONUÇ

Yapılan araştırmanın birinci alt problemi için, tarih öğretmen adaylarının ön test ve son test yaratıcı drama tutum puanlarına bakıldığında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğu görülmektedir. Bir başka ifadeyle, drama eğitimi sürecinde öğretmen adaylarının tutumlarında olumlu yönde bir değişim olmuştur. 2. alt problemi için, tarih öğretmen adaylarının dramaya yönelik tutumlarında uygulama öncesinde cinsiyetlerine göre anlamlı bir fark olmadığını göstermektedir. 3. alt problemi içinse, tarih öğretmen adaylarının uygulama sonrasında yaratıcı drama tutum puanları arasında cinsiyete göre anlamlı bir fark olduğu görülmektedir. Ancak yapılan diğer araştırmalardaki sonuçların tersine bu araştırmada erkek öğretmen adaylarının tutum puanları daha yüksektir (Altıntaş ve Kaya, 2012; Oğuz ve Altun, 2011).

Araştırma sonucuna göre tarih öğretmen adaylarının tutumlarındaki bu olumlu değişme, aktif yöntemlere gereksinim duyulan tarih öğretimi için önemli bir gelişme olarak ifade edilebilir. Tutumlar sürekliliği olan hazır olma durumlarıdır (Sherif ve Sherif, 1996). Dolayısıyla öğretmen adaylarında kalıcılığı yüksek olduğu düşünülen bu tutumların

onların bu yöntemi benimsedikleri ve derslerinde kullanacakları şeklinde yorumlanabilir.

Hamurcu (2009) ve Ünal (2004)'ın sınıf öğretmeni adayları, Ceylan ve Ömeroğlu (2011)'nin okulöncesi öğretmen adayları, Bertiz, Bahar ve Yeğen (2010)'in ve Altıntaş ve Kaya (2012)'nin fen ve teknoloji öğretmen adaylarıyla, Kocaman, Dolmacı ve Bur (2013)'un İngilizce öğretmen adaylarıyla ve Erdil (2007)'in ve Altıkulaç ve Akhan (2010)'ın 8. Sınıf öğrencileriyle yapmış oldukları çalışmalar da bu araştırmanın sonuçlarını desteklemektedir. Bu araştırmaların sonucunda da öğretmen adaylarının drama eğitimi sonrası yaratıcı drama yöntemine yönelik tutumlarında olumlu bir değişme olduğu saptanmıştır.

Yaratıcı drama yöntemini tarih derslerinde etkili olarak kullanabilmek için, yöntemin uygulanmasına ilişkin ilke, aşama ve kuralların doğru olarak bilinmesi gerekmektedir. Öğrenim hayatı boyunca yaratıcı drama ile ilgili bir ders almamış bir öğretmen bu yöntemi ya hiç uygulayamayacak, ya da etkili uygulayamayacaktır (Çelikkaya, 2014). Doğru olmayan uygulamalar öğrencilerin derse karşı tutumlarını olumsuz etkileyebilmektedir. Öğretmenlerin pek çok farklı uygulamayı (kitaptaki metni okutma, dramatizasyon, tiyatro, piyes, benzetim, oyun vb.) “yaratıcı drama” olarak algılaması da söz konusu olduğundan, yöntemin doğru uygulanması için tarih öğretmenliği lisans programlarına yaratıcı dramanın en azından seçmeli ders olarak konması bu anlamda atılacak önemli bir adım olarak önerilebilir. Bundan sonraki araştırmalar için farklı yaş, düzey ve gruplardaki tarih öğrencilerinin dramaya yönelik tutumlarının çalışılması ve farklı sınıf düzeylerinde tarih derslerinde yaratıcı drama yöntemi kullanmanın öğrencilerin akademik başarısına veya derse yönelik tutumlarına etkisinin incelenmesi önerilebilir.

KAYNAKLAR

- Adıgüzel, H. Ö. (2010). *Eğitimde yaratıcı drama*. Naturel Yayınevi, Ankara.
- Altıkulaç, A. (2008). *8. sınıf T.C. İnkılâp tarihi ve Atatürkçülük dersinde bir öğretim tekniği olarak "drama"*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Altıkulaç, A. ve Akhan, N. E., (2010) 8. sınıf İnkılâp tarihi ve Atatürkçülük dersinde yaratıcı drama yöntemi ve altı şapkalı düşünme tekniğinin kullanılmasının öğrenci başarı ve tutumlarına etkisi. *Ahi Evran Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 11(3), 225-247.
- Altıntaş E. ve Kaya, H. (2012). Fen bilgisi öğretmen adaylarının drama yöntemiyle fen ve teknoloji dersinin işlenmesine yönelik öz-yeterlik ve tutumları. *Erciyes Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Dergisi*, 28(4), 287-295.
- Bantock, G. (1967). *Education, culture and the emotion*. Faber Publishing, Londra.
- Barton, K.C. ve Levstik, L. (1998). It wasn't a good part of history: national identity and students' explanations of historical significance. *Teachers College Record*, 99, 478-513.
- Başçı, Z. ve Gündoğdu, K. (2011). The attitudes and opinions of prospective teachers related to drama course: the case of Ataturk University. *İlköğretim Online*, 10(2), 454-467.
- Berk, N. A., (2012a). *Ortaöğretim 11. sınıf T. C. inkılâp tarihi ve Atatürkçülük dersinde tarihsel canlandırma uygulaması: Bir eylem araştırması*. Yayımlanmamış Doktora Tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Berk, N. A., (2012b). Tarihsel canlandırmanın tanımı, sınıflandırılma çabası, tarih eğitimi ile olan ilişkisi. *Turkish Studies*, 7(3), 75-95.
- Bertiz, H., Bahar, M. ve Yeğen, G. (2010). Fen ve teknoloji öğretmen adaylarının yaratıcı drama yöntemine yönelik tutumları ve yöntemin fen ve teknoloji eğitiminde kullanılabilirliğine ilişkin görüşleri. *Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 30(2), 483-509.
- Brooks, R., M. Aris, ve I. Perry (1993). *The effective teaching of history*. Longman Publishing, Harlow.
- Büyüköztürk, Ş., Kılıç, E. Ç., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş. ve Demirel, F. (2011). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. PegemA Yayıncılık, Ankara.

- Ceylan, Ş. ve Ömeroğlu, E. (2011) Okul öncesi eğitimi öğretmenliği programındaki öğrencilerin ve dersi veren öğretim elemanlarının okul öncesi eğitimde drama dersine karşı tutumlarının incelenmesi. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 12(4), 225-242.
- Culpin, C. B. (1984). Language, learning and thinking skills in history. *Teaching - History*, 39, 24-28.
- Çelikkaya, T. (2014). The views and suggestions of soivial studies teachers about the implementation of drama method. *Educational Research and Review*, 9(15), 523-530.
- Çetingöz, D. (2012). Okulöncesi öğretmen adaylarının yaratıcı drama yöntemini kullanmaya yönelik özyeterlikleri. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 42, 131-142.
- Doğan H. (2006). *İlköğretim okullarında T.C. İnkılap tarihi ve Atatürkçülük dersinin öğretiminde rol oynama yönteminin öğrenme düzeyine etkisi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Downey, M. T. ve Levstik, L. (1992). Teaching and learning history, (Ed. J.P. Shaver) *Handbook of research on social studies teaching and learning*, Macmillan Publishing Company, New York, 400-410.
- Duckworth, J. (1972). Imagination in teaching history. *Teaching History*, 2, 49-52.
- Dulberg, N. R. (1998). *Perspective-taking and empathy in history and social studies: a study of fifth grade students' thinking*. Yayınlanmamış Doktora Tezi. University of California, Berkeley.
- Duveen, J. ve Solomon, J. (1994). The great evolution trial: use of role-play in the classroom. *Journal of Research in Science Teaching*, 31(5), 575-582.
- Erdil, A. D. (2007). *İlköğretim T. C. İnkılap tarihi ve Atatürkçülük dersi öğretiminde dramanın akademik başarıya ve tutuma etkisi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sakarya.
- Güven, A. (2005). İlköğretim okulları sosyal bilgiler dersindeki tarih konularında yaratıcı drama kullanımı. *Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 11, 454-461.
- Hamurcu, H. (2009). Attitudes of class teacher department students towards drama. *E-Journal of New World Sciences Academy*, 1C0094, 4(4), 1257-1273.

- Karasar, N. (2000). *Bilimsel araştırma yöntemi-kavramlar, ilkeler, teknikler*. (10.Baskı). Nobel Yayın Dağıtım, Ankara.
- Kartal, T. (2009). *İlköğretim 6. sınıf sosyal bilgiler ders ilk çağ tarih konularının öğretiminde drama yönteminin öğrenci başarısına etkisi*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- Kırmızı F. S. (2008). Türkçe öğretiminde yaratıcı drama yönteminin tutum ve okuduğunu anlama stratejileri üzerindeki etkisi. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 1(23), 95-109.
- Kocaman P., Dolmacı, M. ve Bur, B. (2013). Identifying and comparing the attitudes of 1st, 2nd, 3rd and 4th grade elt students towards drama activities. *Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, Özel Sayı, 200-212.
- Oğuz, A. ve Altun, E. (2013). Yaratıcı drama uygulamalarının öğretmen adaylarının yaratıcı dramaya yönelik tutumlarına ve utangaçlık düzeylerine etkisi. *International Journal of Social Science*, 6(6), 37-52.
- Oğuz, A. ve Altun, E. (2011). Öğretmen adaylarının yaratıcı dramaya yönelik tutumları ile empatik eğilim düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. 2. International Conference on New Trends in Education and Their Implications Bildiri Kitabı, 27-29 Nisan, Antalya, 1545-1552.
- Okvuran, A. (2000). *Yaratıcı dramaya yönelik tutumlar*. Yayımlanmamış Doktora Tezi. Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Safran, M. (1993). *Değişik öğretim basamaklarında tarih dersine ilişkin tutumlar üzerine bir araştırma. Tarih Eğitimi Makale ve Bildiriler*. Gazi Kitabevi, Ankara.
- San, İ. (2002a). *Yaratıcı drama - eğitsel boyutları. Yaratıcı Drama/1985-1995/ Yazılar*. 1. Cilt. Naturel Yayınevi, Ankara.
- San, İ. (2002b). *Eğitimde yaratıcı drama. Yaratıcı Drama/1985-1995/ Yazılar*. 1.Cilt. Naturel Yayınevi, Ankara.
- Sherif, M. ve Sherif, C. W. (1996). *Sosyal Psikolojiye Giriş II*. (Çev: Mustafa Atakay ve Aysun Yılmaz), Sosyal Yayınlar, İstanbul.
- Şimşek, A. E. (2001). *Sosyal bilgiler öğretiminde drama tekniğinin kalıcılığın artırılmasında kullanılması*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

- Temizkan, M. (2008). Türkçe öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları üzerine bir araştırma. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 6(3). 461-486.
- Tonga, P. S. (2014) *Yaratıcı Drama İle Tarihe Yolculuk*, Cinius Yayınevi, İstanbul.
- Turan İ., Kuşuoğlu İ. H. ve Albayrak, O. (2012). Öğretmen adaylarının drama öz yeterliği ve coğrafya, tarih ve vatandaşlık bilgileri konularında drama kullanımı. *NWSA-Education Sciences*, 7(3), 1004-1016.
- Ünal, E. (2004). Celal Bayar Üniversitesi eğitim fakültesi sınıf öğretmenliği bölümünde öğrenim gören son sınıf öğrencilerinin ilköğretimde drama derslerine ilişkin tutumları. *Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*. 5(2), 1-15.
- Yalçın, M. (2005). *İlköğretim sosyal bilgiler dersinin yaratıcı drama yöntemi ile verilmesinin dersin öğrenilmesine etkisinin incelenmesi*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sakarya.
- Yurtalan, E. (2005). *İlköğretim 6. sınıf sosyal bilgiler dersi tarih konularının öğretiminde drama tekniğinin kullanılması*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- May, T. ve Williams, S. (1987) Empathy-a case of apathy?, *Teaching History*, 49, 11-16.
- Thompson, F. (1983) Empathy: an aim and a skill to be developed , *Teaching History*, 37, 22-26.

SUMMARY

In many history classes, students are expected to assimilate huge information and are asked to memorize encyclopedic information (Downey and Levstik, 1991; Safran, 1993). Therefore, for students history becomes a boring lesson which is irrelevant with their own lives (Safran, ibid). However, by using some active methods, history can be rescued being dry pile of bones and be shaped flesh to that bones. One of these active methods is creative drama.

To gain attitude for any case, event or object, a person must have experience about it (Temizkan, 2008). Therefore, in order to demonstrate a positive attitude towards the creative drama teachers must have an experience in their own learning process.

Although the past events have the rich human pattern, using creative drama in history lessons are being ignored. Whereas human is in the center field of creative drama, creative drama can present human condition magnificently. Creative drama should be necessarily used in history lessons as a method. However, Booth in his research said

that, because of the information that should be memorized, drama and role-playing exercises in history lessons are limited (as cited in Duckworth, 1972). During his project, Culpin (1984) determined that creative drama was mostly being used by elementary school than high school history teachers. Historical drama activities are required to have historical information as well as have a handle of drama. However, the vast majority of the high school history teachers do not have enough creative drama proficiency.

Analyzing literature on the use of drama in teaching history in the literature show that they are mainly about the historical topics in the social studies curriculum (Güven, 2005; Doğan, 2006; Erdil, 2007; Altıkulaç, 2008; Kartal, 2009; Altıkulaç ve Akhan, 2010; Turan, Kuşuoğlu ve Albayrak, 2012). Although, there has no any study directly related to creative drama in history lesson, the research of Berk (2012 and 2012b) on “reenactment in history” can be considered as important in this context.

An analysis of the literature examining the impact of creative drama on students' attitudes, quite a lot study seems to be made (Ünal, 2004; Bertiz, Bahar ve Yeğen, 2010; Erdil, 2007; Kırmızı, 2008; Hamurcu, 2009; Altıkulaç ve Akhan, 2010; Başçı ve Gündoğdu, 2011; Altıntaş ve Kaya, 2012; Oğuz ve Altun, 2011 ve 2013; Kocaman, Dolmacı ve Bur, 2013; Çelikkaya, 2014).

The purpose of this study is to expose the attitudes of 3th year pre-service history teachers at Gazi University Faculty of Education in the Department of History Teaching towards creative drama whether it differs depending on the take drama classes. Although there are some studies on attitudes towards creative drama in different disciplines and levels, this study is important in terms of the lack of such a research in the history field.

In this research, a weak-experimental design including pre-test and post-test of the one-experimental group was used (Karasar, 2000: 96). As a data collection instrument, “Creative Drama Attitude Scale” which was developed by Okvuran is implemented. It has 45 items as likert type. The data obtained after the application of the scale were analyzed using a special statistics program (SPSS 15).

This research is conducted with the 3th year 20 (8 female, 12 male) pre-service history teachers who took the elective drama teaching course in History Teaching Department in Faculty of Education at Gazi University in the fall semester of 2013-2014 academic year.

It was found that the difference between the pre-test and post-test attitudes scores of the pre-service history teachers was statistically significant. In other words, the attitudes of the pre-service history teachers have positively changed towards creative drama after they took the elective drama course. In addition, the results showed that before they took drama course, there were no statistically significant differences between their attitudes depending on their sex. It was also found out that unlike other studies (Altıntaş

ve Kaya, 2012; Oğuz ve Altun, 2011) there was statistically significant difference in favor of male pre-service history teachers after they took the drama course.

The population supported this positive change in the attitude of prospective teachers, active methods are needed for history teaching can be expressed as an important development. Attitudes of States be ready with continuity (Sherif and Schoenberger, 1996). Therefore, the teachers thought to be high persistence in these attitudes they adopt this method to use in their courses and can be interpreted in the form of.

According to the results, this positive change in the attitude of the history teachers, can be expressed a significant improvement for the teaching of history which to use active methods needed for. Attitudes are conditions which are being continual (Sherif & Sherif, 1996). Therefore, it can be interpreted that the attitudes of pre-service teachers considered to be high persistence indicate that they will use creative drama as a method in their lessons.

The results of this research are also supported by the studies of Hamurcu (2009) and Unal (2004) with primary pre-service teachers; Ceylan and Ömeroğlu (2011) with pre-school pre-service teachers; Bert, Spring and Tiller (2010) and of Altıntaş and Kaya (2012) with science and technology pre-service teachers; Kocaman, Dolmacı and Bur (2013) with English pre-service teachers; Erdil (2007) and Altıkulaç and Akhan (2010) with 8th grade students.

It can be concluded that in order to use creative drama as an effective method in history lessons, it is necessary to know the principles, process and rules of the method for the correct implementation. Improper practices could adversely affect students' attitudes towards history lesson. Considering the misperception of teachers as they think many different applications (reading the dialogs in the book, dramatization, theater plays, simulations, games, etc.) as "creative drama", it may be suggested as an important step that creative drama can be included in history teaching degree program at least as an elective course for the proper implementation. Other suggestions for further research can be to examine the attitudes of different ages, grades and groups of the students towards creative drama or to research the impact of drama method on academic success or attitudes towards history lesson in again different ages and grades.